

Pověst k prameništi U Čertova mlýna

Nedaleko Nového Boru bývalo kdysi spoustu hutí a skláren. V jedné z nich žila starší žena se svou dcerou. Od té doby, co jí zemřel manžel, se jim dařilo čím dál hůř. Žádný vhodný svobodný sklář v okolí nebyl. Když dcera dospěla, rozhodla se matka, že ji dobře provdá, přestěhuje se k mladým, a sklárnu prodá. Nápadníků měla krásná dívka dost, ale nikdo nebyl pro matku dost dobrý a bohatý. Až jednou se objevil tajemný mládenec, který byl zdaleka a měl spousty peněz. Ženě se moc líbil, ale nechtěla dát dceru cizinci. (Že by to mohl být čert, ji ani ve snu nenapadlo.) „Dokud nebudeš mít poblíž dům a živnost, o ruku dcery nežádej!“ pravila. Jelikož se dívka čertovi moc líbila, rozhodl se vybudovat mlýn. Za městem byl hluboký les a v něm skály, místo pro čerta jak dělané. Vytvořit ze skály mlýn nebyl pro čerta žádný problém. S vodou to bylo horší. Když však vzteky kopnul kopytem do země, objevil se pramen. Pak vyhloubil jámu, ze které byl rázem rybníček. A mlýn mohl začít „veselé“ klapat. Druhý den šel čert opět jako krásný mládenec do sklárny na námluvy. „Vaší podmínku jsem splnil, zítra mi přiveďte nevěstu do mlýna, bude svatba!“ Hned jak mládenec odešel, uvědomila si žena, že pro svou dceru nemá svatební šaty. „Z čeho ti mám ušít šaty? Už to mám! Zabiju husy. Mají krásné bílé peří, z něj šaty ušiju a maso upeču na hostinu.“ Čert se nemohl své vyvolené dočkat, a tak si čas krátil čarováním. Za mlýnem vybudoval ještě schody a místnosti k bydlení. Vykouznil dárek, který vložil do krabičky a schoval ve skále. A pak po velké dřině odpočíval. Probudil se až když před ním stála dívka v přenádherných bílých šatech z peří ve společnosti své matky. Když uviděl peří, strašně se vylekal a nechtíc se proměnil v čerta. Bleskurychle vyslal oheň, kterým šaty spálil. To však dívku tak vyděsilo, že na místě zkameněla. Naštvaný čert chytil její matku a odnesl si ji do pekla. Mlýn zůstal opuštěn a nikdo se neodvážil ho *obydlit*, ani se k němu přiblížit.